

TORONYIRÁNY

XVIII. 6.

2024. február 11.

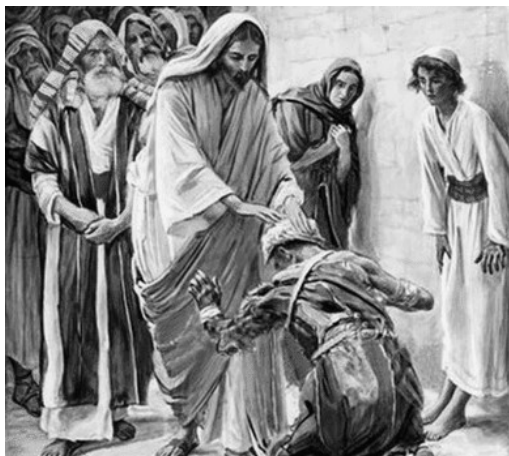

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 6. vasárnap

Betegek világnapja

Február 14. Hamvazószerda

Mi áll a tapasztalati valóság mögött? Vak véletlen, vagy olyan általános törvényszerűség, amely nem enged semmiféle kivételt, vagy olyan mindenható személyes szabadság, amely mindent a maga helyére tud tenni, s az alacsonyabb rendszereket be tudja illeszteni a magasabbakba? Az igazi kérdés tehát az Isten és a világ viszonya. Ha elfogadjuk a Teremtő és a teremtmény közötti különbséget, akkor marad hely a csoda számára. A csodában Isten szándéka, jóakarata ölt testet. De ugyanakkor ő nem rontja le a természetet, hanem felemeli. Ha egy dolgot felhasznál jelnek, vagy egy embert eszköznek, annak növeli természetes kifejező képességét, erejét és hatósugarát. El kell fogadnunk, hogy amint nő az isteni hatás, úgy nő a teremtmény önállósága és benső ereje is. Ha egy szabadakaratú személy lesz az eszköz, akkor annak éppen személyes értékét és szabadságát is növeli. Ezért Jézus emberségében több a személyes szabadság, a lelki erő, a világos látás, az akarati ráhatás, mint bárki másban. Saját meggyőződését, gondolatát, lelki békéjét, szeretetét sokkal inkább tudja sugallni, mint mások. Ezért amikor gyógyított vagy más csodát tett, abból nem szabad kihagyni emberi képességeit sem. De van valami többlet is, ami igazolja, hogy itt és most Isten a mi érdekünkben lépett közbe. Jézus éppen ezt akarta kimutatni, hiszen Isten országának eljövételéről beszélt. Ez a rendkívüliség, ez a közbelépés a teljességét érte el feltámadásában.

Itt teljessé lett az a remény, amelyre már előbbi csodái is felhatalmaztak.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Lev 13,1-2.44-46** Az ószövetségi törvények szerint a leprás embert el kellett különíteni a társadalom többi tagjától, akikkel csak sjátos szabályok berartásával érintkezhetett.
- 2. 1Kor 10,31-11,1** Pál apostol az ő követésére biztatja a korintusiakat, mert ő maga Krisztust követi, amennyiben nem azt keresi, ami neki hasznos, hanem ami másoknak van javára.
- 3. Mk 1,40-45** Jézus meggyógyít egy bizalommal hozzá forduló leprást.

Egy leprás meggyógyítása

A leprás meggyógyításának elbeszélése lezárja Jézus első csodatetteinek sorozatát (1,21-45), és előkészíti a 2,1-3,6 vitabeszédeit. Ezekben a törvénnyel kapcsolatos vitákban ugyanis Jézus úgy cselekszik, mint most: olyan tekintélyt követel, amely Istenéhez hasonlít (a bűnbocsánat hatalma a 2,1-12-ben), értelmezi és újaértelmezi a törvényt (a bűnösökkel való érintkezés, a bört és a szombat kérdései a 2,13-17.18-22.23-28; 3,1-6 részletekben).

A lepra ma is létező, bár különleges eljárással gyógyítható betegség. A leprosz azonban (40. vers) Jézus korában nem éppen erre a betegségre vonatkozott, hanem különböző, súlyos bőrbetegségekre. Ezek a betegségek Izrael törvénye szerint tisztátalanná teszik az embert, azaz alkalmatlanná a kultuszban, illetve a közösségi életben való részvételle (vö. Lev 13,1-8,45-46). Az ilyen betegségben szenvedő ember ki volt zárva Isten szentségének köréből, és magának kellett figyelmeztetnie a járókelőket, hogy ne lépjenek hozzá közel („Tisztátalan, tisztátalan!”). Legfeljebb a társainál található valamiféle közösségre (vö. 2Kor 7,3: négy leprás Szamária kapuja előtt; Lk 17,11-19: tíz leprás gyógyulást keres Jézusnál).

A beteg elszigeteltségére jellemző, hogy egyedül megy oda Jézushoz, nincs senki, aki törődne vele. Letérdel Jézus előtt, megszólítja őt. Gesztusai kifejezik megindultságát, ugyanakkor azt is, hogy feltétel nélkül hisz Jézus gyógyító hatalmában („ha akarod” – vö. 9,22: „ha tudsz”). A beteg kérése ugyan azt is jelentheti, hogy Jézus „tisztának nyilvánítsa” őt (kathartidzó), ez azonban még akkor sem valószínű, ha a jelenet végén szó esik erről a jogi procedúráról.

Jézus ugyanis mintegy parancsként megismétli a beteg szavait, s ezzel meg is tisztítja őt (41. vers). Az elbeszélő azonban előbb Jézus érzelmi reakcióját, illetve a gyógyítás módját is részletezi. A szöveg két változatban maradt fenn. Az egyik szerint itt az orgidzomai ige áll, ami azt jelentené, hogy Jézus „haragra gerjedt”.

Egyes értelmezők ezt a változatot nehézsége miatt részesítik előnyben, s arra gondolnak, hogy Jézust a betegség látványa, a rossz valósága dühíti fel, mint ami ellentétes Isten teremtő akaratával.

Kevésbé tűnik valószínűnek az a feltételezés, hogy Jézust a későbbi utasításának be nem tartása dühítette fel – már előre. Ez a haragos reakció mindenesetre szinte párhuzam nélküli. Esetleg Jézusnak Lázár sorsával kapcsolatos megrendülése, felkavarodása lenne hasonlítható hozzá (Jn 11,33-38). A másik, szövegtanúkkal jobban képviselt változat szerint Jézus „részvétet érez” (szplankhnidzomai), s ez másutt is (6,34; 8,2; 9,22) irtalmas szeretetének a jele.

Az Ószövetségben Isten gesztusa, hogy „kinyújtja” (ekteinó) a kezét (Kiv 3,20; 7,5; Zsolt 138,7; Mózes Isten megbízásából: Kiv 14,16.21.27). Az pedig, hogy Jézus meg is érinti (haptó) a beteget, megmutatja, hogy nem tart sem a vallási előírások áthágásától, sem az esetleges egészségügyi következményektől. A szíriai Naamán valami hasonlót várhatott Elizeustól, de az el sem jött hozzá (2Kir 5,11). A 42. vers két kifejezéssel – ez Márk stílusának jellegzetessége – rögzíti a gyógyulás tényét.

A jelenetet most nem a körülállók csodálkozása fejezi be, mint az előző, rövid történetekben. Jézus a gyógyulthoz fordul, és határozott utasítást ad neki (43-44. vers). Mózes törvénye szerint a papok feladata volt, hogy megállapítsák, ki leprás és ki nem (Lev 14,1-32). A gyógyult betegnek pedig áldozatot kellett felajánlania a templomban. A papokkal való kapcsolatfelvétel és az áldozat bemutatása Izrael törvényének és szokásainak tiszteletben tartását jelenti. Úgy tűnik, hogy bár Jézus nem tartotta magát feltétlenül a törvény előírásaihoz, ezt a magatartást nem kívánta meg attól, akinek a gyógyulás a közösséghez való visszatérés lehetőségét is megadta.

Az elbeszélő szerint Jézus újra egyfajta indulattal szól (embrimaomai). Az ige szó szerint azt jelenti, „felhorkan”, illetve „ráförmed”, „megszid”. Az Ószövetségben Isten az, aki „haragjának leheletével” elsöpri a gonoszokat, felkavarja a tenger hullámain (vö. Kiv 15,8.10), aki felkel, hogy az oktalan embert észre térítse (vö. Iz 42,15). Jézus az előbb még beteg embert is szokatlan hévvel küldi el (ekballó – „kidob”), hogy mutassa meg magát a papoknak. Az elbeszélés esetleg olyan hagyományokra épül, amelyek a beteg meggyógyítását ördögűzéshez hasonlították.

Az utasítás tartalma mindenesetre feltűnő, bár nem előzmény nélküli. Jézus a papokhoz küldte a gyógyult embert, tehát nem a gyógyítás tényét kívánta eltitkolni, inkább annak csodálatos módját. A megelőző szakaszban (1,34-39) már világossá vált, hogy Jézus nem kíván azonnali népszerűséget, nem is fog minden beteget azonnal meggyógyítani, tettei inkább Isten országának már jelen lévő valóságát, Isten hatalmának valóságát nyilvánítja ki. A titoktartás parancsa arra szolgál, hogy az emberek ne várjanak Jézustól hamis megváltást.

A jelenet befejezése szerint (45. vers) Jézus szándéka megghiúsul. A meggyógyult beteg Keresztelő János és Jézus után a harmadik, aki „hirdet” valamit (kérüsszó – Márkra jellemző fordulattal „hirdetni kezdte”), de mások is követik majd (3,14; 5,20; 6,12; 7,36). Az emberek Simonhoz hasonlóan keresik Jézust még a városokon kívül is. Ez a kettősség jellemzi majd egész működését (3,7-12; 4,1; 6,33-34.53-56; 8,1). Jézus „tud” gyógyítani, de „nem tud” nyilvános helyeken tartózkodni (40. és 45. versek). Tartózkodik a nyilvánosságtól, hogy szabad maradhasson az Isten országának hirdetésére; jelszerű, mégis valós tetteinek véghezvitelére.

Martos Levente Balázs

Valaki mondja meg, milyen az élet! (35.)

V. RÉSZ

Kirakózz...

...a sokszínű világgal

31. Minden erőnkkel...

Ne légy olyan, mint a szélkakas, amely arra fordul, amerre a szél hajtja! Ne légy olyan, mint egy feladott csomag, amely úgy utazik, hogy sosem tudja, hova fog érkezni! Légy céltudatos, bátran és elszántan evezz a társaidal az élet áramlatain!

„Törekedjél inkább igazságos lelkiültre, életszentségre, hitre, szeretetre, türelemre és szelídségre! Vívj meg a hit jó harcát, szerezd meg az örök életet, hiszen erre kaptál hivatást, s erre titted le számos tanú előtt az igaz hitvallást! Felszólítalak az Isten nevében, aki Poncius Pilátus előtt tanúságot tett az igazság mellett, teljesítsd megbízatásodat büntetlenül és fedhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig!” (1Tim 6,11-14)

1. Mi igyekszünk Jézust követni, és másokat is buzdítunk erre. Csak mi magunk tudunk tenni ezért, senki más nem tud igyekezni helyettünk, sem a gazdagok, sem a szegények, sem a hívők, sem a hitetlenek.

2. Mi igyekszünk Jézust követni anélkül, hogy másoktól elvárnánk, hogy ők is igyekezzenek velünk, vagy ellenünk úgy, mint mi, vagy másképpen.

3. Mi igyekszünk Jézust követni anélkül, hogy elítélnénk vagy rossz szemmel néznénk azokat, akik nem igyekeznek. Nem vonunk kérdőre másokat, amiért ők nem igyekeznek, viszont mi akkor is igyekszünk, ha mások nem igyekeznek.

4. Mi minden erőnkkel igyekszünk Jézus példáját követni, de senkit sem akarunk erőszakkal kényszeríteni semmire, mert hiszünk minden lélek szabad akaratában. Nincs semmink ezen a világon, szegények vagyunk, és azok is akarunk maradni. Csak önmagunkat birtokoljuk, így nem függünk a világtól: a világ számunkra csak akkor változik, ha mi megváltozunk, s csak akkor születik újjá, ha mi újjászületünk.

5. Azért igyekszünk, mert képtelenek vagyunk nem igyekezni. Valami vagy valaki működik bennünk, ami erősebb nálunk.

6. Azért igyekszünk, mert meg akarjuk találni az élet értelmét, ennek az életnek, a mi életünknek az értelmét. Valami olyan életcél keresünk, ami nem olyan, mint a többi, hanem amiért szívvel-lélekkel odaadhatjuk magunkat. Nem érdekelnek minket azok a célok, melyeket manapság ajánlgatnak nekünk. Az élet egyszeri és megismételhetetlen, ezért nem akarjuk jelentéktelen ügyek érdekében elpazarolni. Hűek maradunk önmagunkhoz, és nem számít, hogy így hőskökké vagy áruelőkává válunk az emberek szemében. Az számít, hogy olyan ügyért adjuk magunkat, ami vagy aki akkor is megmarad, amikor mi már nem leszünk. Csak így van értelme az életünknek.

7. Igyekszünk, hogy az életünknek örökérvényű értelme legyen. Igyekszünk felelősséget érezni mindenkiért és mindenért. De legfőképp a Szeretet felé igyekszünk.

8. Nem akarunk új világot teremteni és új szabályokat alkotni, hanem arra törekszünk, hogy szeretni tudjuk a világot. Azt is szeretni akarjuk, amit nem tudunk elfogadni, ami nem szeretetreméltó, és azt is, aki elutasítja a szeretetet. Mert minden arc mögött és szív mélyén, ott van a vágy a szeretetre, és a szeretet Istenére.

9. Igyekszünk, mert hiszünk a szeretet Istenében. Hisszük, hogy ő az egyetlen, aki örökké megmarad, és akiért érdemes fáradhatatlanul igyekeznünk.

(Primo Mazzolari)

Roger Schütz, Taizé alapítója

Roger Schütz 1915-ben, a svájci Provence-ban született. Lelki fejlődésében szüleinek és nagyszüleinek fontos szerepe volt. Édesanyjától és édesapjától, aki protestáns lelkész volt, a szegények iránti irgalmat tanulta meg. Nagymamája, aki protestánsként katolikus misére is eljárt (persze anélkül, hogy eredeti felekezetét megtagadta volna) a megbocsátás fontosságára tanította meg. Fiatalkorában eleinte az irodalom érdekelte és írói pályára készült. Később azonban a teológia felé fordult. 1939-ben az imádságnak akarta szentelni életét, ezért Taizébe ment, a világtól távol. Taizé azonban a háború menekültjeinek egyik fontos állomása is volt. Ezekben a nehéz években adományokat gyűjtött a szegényeknek, kevés ételét megosztotta a német foglyokkal, nővérel együtt sok háborús árvának nyújtott menedéket Taizében.

Roger testvér 1951-ben fogalmazta meg a taizéi szerzetes közösség reguláját, amely alapvető bibliai igazságokon alapszik, mint például a Boldogságokon.

Roger többször is megvitatta XII. Piusz pápával a vallások közti szorosabb együttműködés kérdését. XXIII. János pápa biztatta, hogy folytassa azt az utat, amelyen elindult. A II. Vatikáni Zsinatra írt egyik szövegében így ír: „A keresztények megosztottsága fájdalommal tölti el, máttól a keresztények közti egységet kell keresnünk”.

A 60-as évektől egyre több fiatal keresi fel Taizét. 1974-ben már 40 ezer fiatal gyűlt össze, köztük katolikusok, ortodoxok, anglikánok és protestánsok. Kalkuttai Teréz anyával közösen hívták fel a figyelmet az egység fontosságára 1974-ben: „Az emberiségnek oly sok sebe van már, hogy számunkra a keresztények közti megosztottság már elviselhetetlen”. Roger testvér legnagyobb bánata mindig is ez volt: az egység hiánya a keresztények közt. Azért utazott egész életében, hogy elmondja, meghallgassa, és tanúságot tegyen a testvérek közötti egységről, az ökumenizmusról és a békéről.

A taizéi ifjúsági találkozók lényege az, hogy reményt adjon az elkeseredetteknek, „hogyan megbékélés helye legyen, ahol megszabadulhatunk minden hatalomvágyunktól, hogy minden erőnkkel az igazságot kereshessük”.

Igen, Isten szép étellel akar megajándékozni

1. Isten azt akarja, hogy boldogok legyünk! Nem azt akarja, hogy tétlenek legyünk, hanem azt, hogy merjünk kreatívak lenni új dolgokat létrehozni.
2. Nem a sors vagy a végzet uralkodik rajtunk. Éppen ellenkezőleg! Az életünknek akkor lesz értelme, ha Isten hívó szavára mondunk igent.
3. Ahhoz, hogy boldogok legyünk, nem kell különleges képességekkel vagy adottságokkal rendelkezni. Ha alázatosan Istenre bízunk magunkat, boldogok lehetünk.
4. Ha a szív jóságához egyszerűség is társul, a legelkeseredettebb ember is teremthet reményt maga körül.
5. A Szentlélek csodálatos módon változtat meg minket, egyeseket gyorsan másokat észrevétlenül.
6. Noha Isten arra kér, hogy adjuk neki az életünket, mi méltatlannak érezzük magunkat erre. De Krisztus tudja, hogy sok belső akadályt kell legyőznünk. Ha ez sikerül, az az iránta való szeretetünk bizonyítéka.
7. Ha valóban meghalljuk Isten hívó szavát, megértjük, hogy arra hív minket, hogy segítsünk másokon.

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni – Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Bernadett

Február 11-én a világegyház ünnepélyesen megemlékezik a Lourdes-i jelenésről. Katolikus emlékezésekben, de nem hívő orvosok diagnózisában is sokat olvasni az ottani gyógyulásokról. A hívő azt mondja: „Istennél semmi sem lehetetlen.” E bibliai mondás az alapja a titoknak, amelyről eddig is annyian írtak...Ortez felől – a francia kisvárostól – feltűnnek a Pireneusok hegyvonulatai, s amikor elérjük Lourdes-t, a hegyek körénk karéjozódnak, a templom – a szent hely: a barlang, ahol 1858. február 11-én a 14 éves Bernadett először látta a szép Hölgyet, aki kezdetben nem tegezte őt, csak később, és megkérte, mondja meg a papoknak, hogy építsenek kápolnát. „Menj, igyál a forrásból, és mosd meg a vízben!” Az esemény rövidesen megmozgatta a hívő és nem hívő világot. A papok eleinte határozottan elutasították, sőt ellenségesen fogadták a híreket. A jelenésekről a kis parasztlány július 16-ig számolt be, azután már csak a halálakor szólt róla. 35 évig élt. Sokat kellett szenvednie, folyton zaklatták – kíváncsiságból, vagy hogy leleplezzék, mint csalót. Mindig egyszerűen, őszintén válaszolt, egyetlen fillért el nem fogadott, pedig a családja igen szűkösen élt. Soha nem veszítette el a türelmét. 24 éves korában vették fel a Szeretet Nővérei rendjébe, de a főnöknő sehogyan sem értette meg őt, mert Bernadett nem illett bele a megszokott sémába. Igyekezett minél többször megaláznai, próbák alá vetni. A kiválasztott lány a szenvedésekben értette meg az isteni szándékot, nyílt meg a szeme Isten világosságára. Ezért jegyezte fel naplójába Jézus szavait „Ne félj, én vagyok.” „Ha előljárom, társaim megaláznak, hálát adok Istennek, szívesen veszem a bántó szót, hogy egy lépéssel közelebb jussak az Úrhoz.”

Elgondolkodtató, ha azt olvassuk, hogy egyik alkalommal társa megmutatta neki a barlang mását, amely az „ő mennyországa” volt, ahol a Hölgyet látta. Bernadett odafordult, és ennyit kérdezett: „Mit csinál az ember a seprűvel? Ostoba kérdés. Fogja és söpör vele. Hol a helye? A sarokban. Látod, ez a sorsom: a szent Hölgy egy ideig velem is dolgozott, most a sarokban a helyem. És: boldog vagyok.” Az érti ezt, aki tudja: az utak különfélék, s ha valaki a katolikus tanítást egyes részleteiben nem fogadja el, az ő dolga, attól még üdvösségre juthat, hiszen a Mária-tiszteletben is Isten a középpont, Jézus Krisztus a Megváltó.” Esti gyertyafényben e sorok írója is ott volt a „szent helyen”, és könnye csordult, amikor látta a szemekben a hitet, bizalmat... A Lourdes-ról nyilatkozók egyike azt mondta: – Ha nem gyógyulok meg fizikailag, nem esem kétségbe. A lelkem gyógyulása éppoly fontos. Én a nyugalمامat szereztem ott vissza, az erőt, hogy másokért viseljem szenvedéseimet. A legtöbb ember nem tudja, mi a szenvedés értelme. Lourdes, Mária, Bernadett nekem ebben magyarázat. Jézus Krisztushoz vezetnek, aki értünk emberré lett.

Áldozat nélkül nem megy előre a világ.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye, a Lénárd Ödön Alapítvány, a Petőfi Kulturális Ügynökség és a Krónika Intézet február 16-án, pénteken 17 órától a Dómban a **KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJA** alkalmából rendez ünnepi megemlékezést, melyre, valamint az azt követő szentmisére, ökumenikus imára és mécsesgyújtásra mindenkit szeretettel hív.

A mai napon, a Szűzanya lourdes-i megjelenésének ünnepéhez kapcsolódva a Székesegyházban kiállítás nyílik a 63. Nemzetközi Katonai Zarándoklat fotóiból, melynek megnyitója a 18 órai, a betegek gyógyulásáért ajánlott szentmise keretében lesz. A szentmisét Berta Tibor tábori püspök mutatja be.

A Házasság Hete alkalmából a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségének CsaládKözPontja a következő programokra hívja az érdeklődőket:

Február 11. vasárnap, Dóm 10 óra: Ünnepélyes nyitószentmise
Celebráns: Martos Levente Balázs, esztergom-budapesti segédpüspök

Február 13. kedd, Katolikus Ház (Dugonics tér 12.), 17-20 óra: Éltető párbeszéd - Erőszakmentes kommunikáció műhely pároknak
Vezeti: Bucskóné Lehota Ágota, EMK tréner
Jelentkezés február 11-ig: pasztoralis.hu/hh2024-szeged/

Február 14. szerda, Tanulmányi és Információs Központ (TIK, Ady tér 10.), 18 óra: Mi ketten és a pénz – Én pénzem, te pénzed, mi pénzünk - SZTE Szabadegyetem és a CsaládEgyetem előadása
Előadó: Mihalec Gábor, család- és párterapeuta

Február 17. szombat, Szent Gellért Fórum (Dorozsmai út 2-4.), 17 órától 20 óráig: Szerelem fűszerei vacsoraest pároknak – „...hogy jól érezzük egymást”. Egy különleges vacsoraestre várják a kikapcsolódni vágyó párokat.
Jelentkezés február 14-ig: pasztoralis.hu/hh2024-szeged/.

Február 14-én, Hamvazószerdán kezdődik a nagyböjti időszak. A Székesegyházban 7 és 18 óraker kezdődő szentmisék keretében kerül sor a hamvazás szertartására.

A Székesegyházban a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség közössége nagyböjti indító szentmisét tart Hamvazószerdán 20 órától.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Ferenc pápa üzenete a béke 57. világnapjára (7.) A mesterséges intelligencia és a béke

8. A nemzetközi jog fejlődése előtt álló kihívások

A mesterséges intelligencia globális elterjedése egyértelművé teszi, hogy bár használatának belföldi szabályozása a szuverén államok felelőssége, a nemzetközi szervezetek meghatározó szerepet játszhatnak a többoldalú megállapodások megkötésében, valamint alkalmazásuk és végrehajtásuk koordinálásában. Ebben a tekintetben sürgetem a nemzetközi közösség együttműködését egy olyan kötelező erejű nemzetközi szerződés megkötése érdekében, amely szabályozza a mesterséges intelligencia fejlesztését és használatát a maga változatos formáiban. A szabályozás célja természetesen nemcsak a romboló felhasználás megelőzése kell, hogy legyen, hanem a jó gyakorlatok bátorítása is, ösztönözve az új utakat kereső kreativitást, illetve támogatva a személyes és kollektív kezdeményezéseket.

Végső soron a digitális technológiák fejlesztőinek etikai útmutatást nyújtó normatív szabályok keresése során elengedhetetlen azon emberi értékek azonosítása, amelyek megalapozzák a társadalmaknak a szükséges jogi keretek megfogalmazására, elfogadására és alkalmazására irányuló törekvéseit. A mesterséges intelligencia formáinak előállítására vonatkozó etikai iránymutatások kidolgozásakor nem hagyhatók figyelmen kívül az emberi lét értelmére, az alapvető emberi jogok védelmére, valamint az igazságosságot és a békét célzó törekvésre vonatkozó mélyebb kérdések. Ez az etikai és jogi mérlegelési folyamat értékes lehetőség lehet arra, hogy közösen gondolkodjunk a technológiának egyéni és közösségi életünkben játszott szerepéről, és arról, hogy használata hogyan járulhat hozzá egy igazságosabb és emberibb világ megteremtéséhez. A mesterséges intelligencia szabályozásáról szóló vitákban teret kell ezért adni az összes érintett csoport megszólalásának, beleértve a szegényeket, a peremre szorultakat és mindazokat, akiket a globális döntéshozatali folyamatokban nem szoktak meghallgatni.

Azt remélem, hogy ez a megfontolás ösztönözni fogja azt, hogy a mesterséges intelligencia formáinak fejlődésében elért eredmények végső soron az emberi testvériség és a béke ügyét szolgálják. Ez nem csupán néhány ember felelőssége, hanem az egész emberi családé. A béke ugyanis a másik embert a maga elidegeníthetetlen méltóságában elismerő és befogadó kapcsolatok, valamint az együttműködés és a minden ember és minden nép átfogó fejlődése iránti elkötelezettség gyümölcse. Az új év kezdetén azért imádkozom, hogy a mesterséges intelligencia formáinak gyors fejlődése ne erősítse a világban már jelen lévő számos egyenlőtlenséget és igazságtalanságot, hanem segítsen véget vetni a háborúknak és konfliktusoknak és enyhítse az emberi családot sújtó szenvedés sok-sok formáját. Imádkozom, hogy a keresztények, a különböző vallások hívei és a jóakarátú emberek harmóniában tudjanak együttműködni, hogy megragadják a digitális forradalom által kínált lehetőségeket és szembenézzenek kihívásaival és így a következő generációknak egy szolidárisabb, igazságosabb és békésebb világot adjanak tovább.

Kelt a Vatikánban, 2023. december 8-án

Ferenc pápa